

Vitaindító:

Székely Nép vagy székelyföldi magyar kisebbség?

Fel vagyunk-e készülve a Székelyföld egyben tartására, megvédésére?

(folytatása a 2. oldalról)

„A magyar nemzetet nem a vér, nem a nyelv, nem az államiság teremtette meg, hanem egy merőben szellemi tényező.” Joó Tibor 1939

Ennek szellemében született meg a Magyarok VII. Világkongresszusán elfogadott meghatározás, mely megadja a székely nép méltó helyét a magyar nemzet testében:

3.1. A magyar nemzet a Szent Korona közjogi rendje szerinti államot megalkotó nép. A magyar néppel egymást kiegészítő, mellérendelő viszonyban él az ugyancsak magyar anyanyelvű, határőrző székely nép, amelynek tagjai születésüknél fogva nemességet élveztek.²

D. A Székely Nép, mint XXI-ik századi valóság.

Mi a helyzet ma, 2012-ben, a XXI-ik század elején? Azaz, létezik-e ma a Székely Nép a fogalom mai értelmezésében, mint önmagát meghatározni képes, sajátos identitástudattal rendelkező, önvédelemre képes, cselekvő közösség?

A kérdésre határozott IGENNEL válaszolhatunk. A Székely Nép, ugyan önbizalmában megtépzottan, közösségi kohéziójában gyengítetten, értelmisége és politikai vezetői által többszörösen is félrevezetett és elárult közösségként, de ma is létező valóság.

A mai Székelyföld 10.000 négyzetkilométer kiterjedésű területén a 808.739 lakosból a 2002-es népszámlálás alkalmával 609.739 vallotta magát magyar nemzetiségűnek (75.33%) és 175.787 román nemzetiségűnek (21.73%).

A székelyek hun eredetét először a XVIII. században kérdőjelezték meg. Célja megfosztani a székely népet történelmileg kialakult, ősidők óta lelki táplálékként szolgáló ősi önzonosságától. Sajnos ez a szervezett tudatrombolási folyamat napjainkban is tart.

Fő zászlóvivői az un. „elis-mert”, a Magyar Tudományos Akadémiához kötődő és a finnugrizmuson nevelkedett történészek, az oktatás irányítói, a szellemi életben egyre nagyobb szerepet játszó liberális szemléletű internacionalisták, a politikai élet irányítói, az írott és elektronikus sajtó, és sok esetben az egyházi szereplők.

a. Hogyan lát minket a hivatalos magyar politika, a magyar állam? Mennyire illeszkedik ez a magatartás és megnyilvánulás a 2010/XLV Törvényben foglaltakhoz? Az alábbi idézet önmagáért beszél.

Schmitt Pál a Magyar Köztársaság Elnöke 2010. október 18-án, Románia Elnökével közösen tartott sajtótájékoztatót Bukarestből üzent nekünk, határon túliaknak és az alábbi kijelentést tette:

„Arra biztatom a romániai magyar közösség tagjait, hogy elsősorban jó állampolgárként tartsák tiszteletben a szabályokat, gyermekeiket neveljék rendre, legyenek jó adófizető polgárok, és ezek alapján várhatják el az őket megillető kisebbségi jogokat...”

A Székely Nemzeti Tanács néhány tisztségviselője nyílt levelet fogalmazott meg, melyet eljuttattunk az Elnöki Hivatalba. Ebből egy idézet:

Tisztelt Elnök Úr!

Emlékeztetjük: a székelység nem Romániába beszivárgott nemzeti kisebbség, melynek tagjai kisebbségi jogokért kellene folyamodjanak, hanem szülőföldjén őshonos, ma is többséget alkotó NÉP, mely a magyar nemzet részének tekinti magát, és élni akar a népeket megillető önrendelkezési jogaival!³ (A történelmi igazság kedvéért jegyezzük meg, hogy Izsák Balázs elutasította a levél aláírását.)

Jó úton jár-e a magyar nemzetpolitika, ha a hivatalos állampolitika szintjére emeli a székely nép önzonosságátudatának gyengítését, veszélybe sodorva ez által önrendelkezési esélyeit?

b. Nézzünk szét itthon, Erdélyben és Székelyföldön.

A székelyföldi szellemi élet egyik ma is jelesnek tartott képviselője Székelyudvarhelyen élő dr. Hermann Gusztáv Mihály történész, fennen hirdeti, hogy a székelységnek van egy un. **virtuális** (képzelt szülte) **múltja**, (a szkíta-hun eredet) és mellette létezik a valós, melyről ugyan semmit sem tudunk, de mindenként valami sárba ragadt, a honfoglaló magyarsághoz tapadt, Erdélybe betelepített népesség lennénk.⁴ Tulajdonképpen ez a szemlélet dominál, a mai szellemi életben és az oktatásban!

Hogy ez a népesség hogyan volt képes saját írást alkotni, önzonosságára alkalmas sajátos jogrendet, katonai és adminisztrációs szervezetet létrehozni, és évezreden át működtetni arról nem beszél a szerző! A fontos számára „a mítosszal való leszámolás”, az egészséges nemzeti önzonosságtudat lerombolása, sárba tiprása!

Megkockáztatom, hogy a székely társadalom értékvesztése, elbizonytalanodása, jelenlegi kilátástalanságot tükröző állapotának előidézésében legfőbb tényező a saját, értsd székely önzonosságtudattal rendelkező, népe iránt elkötelezett, székely értelmiség hiánya! Ennek a kérdésnek a megválaszolása talán a legbonyolultabb az összes tényező között. Miért nincs, ha volt hová lett, ha meg van, miért hiányzik belőle az elkötelezettség, a tisztánlátás? Ha nincs, milyen módszerekkel lehet újratermelni és csatasorba állítani?

c. A politikai és közélet élet megnyilvánulásai:

Izsák Balázs, a Székely Nemzeti Tanács jelenlegi elnöke: **„A székelység a magyarság legmagyarabb törzse.”. A kijelentés amellett, hogy paradoxon, rendkívül irritáló lehet a magyarországiak és általában a magyarok szemében, ugyanakkora nyílt tagadása a székelységnek, mint népi közösségnek!**

(Ha magyarabb a magyarnál, az már nem magyar, mint ahogy, ami pirosabb a pirosnál azt már nem pirosnak hívjuk, hanem bordónak.)

Ugyancsak Izsák Balázstól származik az alábbi meghatározás arra a kérdésre, hogy ma kit tekint székelynek? Ime, Izsák Balázs válasza: **„Székely az, aki Székelyföldön lakik és magyarul beszél!”** Innen már csak egy lépés annak dokumentumba erőszakolása és megszavaztatása, hogy a székely nép olyan közösség, mely egyformán őrzi **magyar nemzeti és sajátos regionális önzonosságát**.⁵ azaz a székely önzonosságtudat nem őseinktől örökölt meghatározó tudati elem, hanem a régióban tartózkodás következtében felvett tulajdonság, amely természetesen megszűnik, eltűnik a régióból (értsd Székelyföldről) történő távozással.

Igy születik meg a **Székely Nép fogalma helyett** és helyettesíti azt a politikai és közéleti szóhasználatban **a székelyföldi magyarok közössége**, mint bizonyos **regionális önzonossági** jegyekkel rendelkező önrendelkezési jogától megfosztott kisebbség!

Ez képezte és képezi ma is az elvi alapját a 20 éve folytatott, és egyedi lehetőségnek beállított kisebbségi politikáláshoz, más néven, a kis lépések politikájának egyeduralmává tételéhez!

Ebből következően és ezzel az elvi megalapozottsággal mondanak le a székely nép önrendelkezési jogának követeléséről és érvényesítéséről, hisz Székelyföld többségi lakosságát **nem a székely nép**, mint e terület őshonos népe, hanem a **székelyföldi magyarok** teszik ki! A cél, visszautalni a székely önrendelkezés kérdésére a kisebbségi jogok területére és ezzel a román hatalom belügyeként, annak jóindulatára bízni! És történik mindez az „egységes magyar nemzet”, „az egységes erdélyi magyar nemzeti közösség” eszméjének égése és jelszava alatt, mely épp úgy nem igaz, mint az un. „egységes román nemzetállam”.

Hogy mennyire így van, erre a 2011-es népszámlálás előtt kifejtett összehangolt és hazugságokra alapozott, székelyellenes kampány derített egyértelműen fényt. Az elmúlt 20 év legszervezettebb és legátfogóbb, a székely önrendelkezés elvi alapját támadó, lényegében székelyellenes kampányának lehettünk tanúi. Egyetlen táborba verődtek a magyarországi, az erdélyi politikai pártok, az egyházak és a civil szerveződések jeles képviselői, a lakájsajtó teljes támo-

gatását élvezve, hazug érvekkel beszélni rá a székelyeket arra, hogy tagadják meg székelymagyar kettős identitáskat és vallják magukat csak magyarnak!

Mindezek ellenére, a Székely Nép múltja része történelmünknek, léte pedig mai valóságunknak. Minden közösségi megnyilvánulása azt jelzi, hogy magát a magyar nemzet részének tekinti. A kérdés csak az, hogyan értik, értelmezik, és miként értékelik ezt a kinyilvánított akaratot a felek?

„A székely nép történelme folyamatos harc a megmaradásért és hihetetlen véraldozattal járó küzdelem a szálláshely a szabadság megtartásáért, a mindenkor központosító hatalommal és idegen hódítókkal szemben” (Orbán Dezső, Székely Gesta)

Ilyen körülmények között tehát az alapvető elvi kérdés, aminek eldöntése halaszthatatlan, melynek egyértelmű megválaszolása nélkül lehetetlen székely jövőstratégiát készíteni: **létezik-e ma a Székelyföld őshonos, ma is többségi lakosságát alkotó SZÉKELY NÉP, mint sajátos önzonosság tudattal rendelkező etnikai-történelmi-kulturális, önzonosságára és önvédelemre képes közösség,**

melynek önrendelkezési jogára építhető egy, a megvalósítás reményével kecsegtető jövőkép?

A kérdés mind a mai napig megválaszolatlan, holott megválaszolására egyedül és kizárólagosan a székely értelmiség az illetékes és köteles javaslatot tenni, majd a politikai vezetéssel közösen ebben népi közmegegyezést kialakítani!

Ennek a kérdésnek az eldöntését a székelyekre kell bízni! Egyedül csak ők illetékesek!

A felelősség tehát mindnyájunké, székely értelmiségieké! Lehet félrehúzódni, lehet értetlenséget mutatni, lehet másokra mutogatni és várni, lehet kifogásokat találni, de ez nem mentesít senkit a történelmi felelősség alól, éljen itt-hon a Székelyföldön, vagy bárhol a világon, legyen fiatal, vagy idős.

A felelősség hatalmas! A 2013-as év sorsunk és jövőnk vízvonalzó éve lesz!

A Székelység beolvasztására tett kísérletek, sorozatos lépések (szándékosan nem írtam Székelyföldet, hisz a cél a székelység, nem pedig a Székelyföld) újabb, mondhatni döntő szakaszba érkeztek!

A Ponta kormány eltökélt szándéka véghezvinni az ország adminisztratív átszervezését. Előzetesen lezajlik az alkotmánymódosítás vitája a parlamentben. Csak parlamenti eszközökkel ezekre döntő befolyást nem tudunk gyakorolni!

Eredményes stratégia semmi másra, csak a SZÉKELY NÉP ÖNRENDELKEZÉSI JOGÁRA ÉPÍTHETŐ! Ehhez mindekelőtt a Székely Népre van szükség, annak őszinte és hiteles megszólítására, az igazság nyílt és kendőzetlen képviselésére.

Fel vagyunk-e készülve mi a székely közösség arra, hogy ezt véghezvigyük, vagy kénytelenek leszünk néhány látszatakció kifulladásával és néhány látszatengedmény elfogadásával belenyugodni felszámolásunkba?

Egyet biztosan állíthatunk: nem a székely népen fog múlni. A politikusok, értelmiség, az egyházak és a kezükben lévő sajtó viseli a felelősség 90 %-át. A 2011-es összefogást kell megismételni, de ezúttal a székelyek érdekében és nem ellenük! A nép követni fogja a menet élére álló megválasztott vezetőit!

A nagy kérdés, lesznek-e ilyen vezetők?

Gyergyócsomafalva, 2013. január 31

Jegyzetek:

¹ Orbán Dezső: Székely Gesta

² Magyarok VII. Világkongresszusa, Budapest, 2012. aug 16-20, Nemzetstratégiai Konferencia

³ Nyílt levél Schmitt Pál Úrnak, a Magyar Köztársaság Elnökének. 2010. okt. 21

⁴ Hermann Gusztáv Mihály: SZÉKELY TÖRTÉNETI KISTÜKÖR 1848-IG

[rövidebb változata megjelent a Limes. 2004 (XVII). 1-2. számában]

⁵ Elvi nyilatkozat a SzNT történelmi folytonosságáról. Budapest, 2010. nov 19

